

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ

ОСОБИСТІСТЬ ТА СУСПІЛЬСТВО В ЦИФРОВУ ЕРУ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВИМІР

МАТЕРІАЛИ IV МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

21 червня 2024 року

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»**

**Факультет психології, політології та соціології
Кафедра психології**

*IV МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ*

**«ОСОБИСТІСТЬ ТА СУСПІЛЬСТВО В
ЦИФРОВУ ЕРУ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВИМІР»**

21 червня 2024 року

Одеса – 2024

УДК 159.923.2(063)

Редакційна колегія:

Відповідальний редактор – **Аракелян М.Р.**, доктор юридичних наук, професор, проректор з наукової роботи Національного університету «Одеська юридична академія», заслужений юрист України.

Члени редколегії:

Цільмак О.М. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри психології Національного університету «Одеська юридична академія»;

Ульянов В.О. – доктор медичних наук, професор, професор кафедри психології Національного університету «Одеська юридична академія»;

Татьянчиков А.О. – кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології Національного університету «Одеська юридична академія»;

Лісовенко А.Ф. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології Національного університету «Одеська юридична академія»;

Ташматов В.А. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології Національного університету «Одеська юридична академія».

Матеріали представлені в авторській редакції. Редакційна колегія не несе відповідальності за їх зміст.

Особистість та суспільство в цифрову еру: психологічний вимір : матеріали IV міжнарод. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 21 червня 2024 року) / за заг. ред. проф. Аракеляна М.Р. Одеса : Національний університет «Одеська юридична академія», 2024. 217 с.

УДК 159.923.2(063)

<i>Карасені О.В.</i> ФОРМУВАННЯ СТІЙКОСТІ ДО СТРЕСУ ТА ПІДТРИМКА ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ПІД ЧАС ВІЙНИ.	81
<i>Качур В.О.</i> ЧАС ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ РЕСУРС ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.	84
<i>Корнута Л.М.</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ПУБЛІЧНОГО СЛУЖБОВЦЯ.	89
<i>Король О.О.</i> ЕТАПИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ В ПСИХОЛОГІЇ.	92
<i>Лелюк А.С.</i> ОСОБЛИВОСТІ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ.	100
<i>Лісовенко А.Ф., Карасені О.В.</i> ІДЕНТИЧНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ У КІБЕРПРОСТОРІ.	104
<i>Лісовенко А.Ф., Татъянчиков А.О., Короход Я.Д.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ В КІБЕРПРОСТОРІ.	109
<i>Лохматова Д.О.</i> ОСОБИСТІСТЬ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ ТА КРИТИЧНИХ СИТУАЦІЯХ.	114
<i>Маковецька М.О.</i> ОСОБИСТІСТЬ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ: СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ	118
<i>Мамосуєва О.В.</i> ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ РОЛЬОВИХ ОЧІВУВАНЬ ПАРТНЕРІВ МІЖОСОБИСТІСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ.	122
<i>Марківська О.С.</i> ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ОБРАЗУ «Я» ЖІНОК В ЗАКОРДОННИХ ТА ВІТЧИЗНЯНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ТЕОРІЯХ.	126
<i>Мілорадова Н.Е.</i> ПОСТТРАВМАТИЧНЕ ЗРОСТАННЯ – ПОШУК СЕНСУ ЖИТТЯ (ТЕХНІКА ІКІГАЙ).	131
<i>Наточій М.Е.</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.	135
<i>Онішкевич А.Д.</i> ТЕХНІКИ ВИРАЖЕННЯ ТА ПРОЖИВАННЯ ЕМОЦІЙ І ПОЧУТТІВ.	140
<i>Папінян В.В.</i> ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ПОЧУТТЯ ПРОВИНИ.	147
<i>Піневич І.Д.</i> ВПЛИВ СОЦМЕРЕЖ ТА ІНТЕРНЕТУ НА САМООЦІНКУ ОСОБИСТОСТІ.	150
<i>Рєпнова Т.П., Кирилов В.В.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ПОЧУТТЯ ПРОВИНИ У НІМЦІВ ТА УКРАЇНЦІВ.	154
<i>Рєпнова Т.П., Мучичка А.В.</i> ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВІ УМІННЯ, ЯКІ ДЕТЕРМІНУЮТЬ ПРОФЕСІЙНУ УСПІШНІСТЬ ПСИХОЛОГА.	158
<i>Роспорня Д.С.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ ДО КІБЕРСЕРЕДОВИЩА.	161
<i>Самара О.Є.</i> ПРОБЛЕМНЕ ПОЛЕ ЕКЗИСТЕНЦІЙНОЇ ТЕРАПІЇ ТА ЛОГОТЕРАПІЇ.	166
<i>Сорочинський О.В.</i> ПСИХОЛОГІЯ ПОДРУЖНЬОЇ ЗРАДИ.	170
<i>Степанюк Я.В., Федонюк С.В., Поручинський А.І., Ульянов В.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ	173
<i>Сухота І.В.</i> ЗВ'ЯЗОК ГЛОБАЛЬНОЇ МІГРАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ У СУСПІЛЬСТВІ.	178

*Корнута Людмила Михайлівна,
кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри психології
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ПУБЛІЧНОГО СЛУЖБОВЦЯ

В часи невизначеності та значних перетворень на усіх рівнях публічного адміністрування питання оптимізації людського капіталу є однією з пріоритетних проблем. Важливим є розуміти, що управлінські процеси впроваджують люди, від їх дій та вчинків, від розуміння власної ролі в системі, виконання конституційних принципів, дотримання основних прав та обов'язків залежить результат професійної діяльності, а загалом, добробут та розвиток країни. Крім нормативно-правових та організаційних складових для реалізації діяльності важливими є психологічні складові. Формування психологічного клімату для публічних службовців є важливою складовою, що забезпечує реалізацію повноважень та компетентностей, забезпечує професійність та стабільність. Україні потрібні управлінці нової формації, психологічно стійкі, котрі не дивлячись на війну, економічну та соціальну кризу будуть готові прийняти виклики сьогодення. Потребує уваги вивчення питання формування іміджу публічних службовців, який формується, в основному через призму психологічних елементів. Якщо говорити про імідж публічного службовця, то важливо враховувати деякі ключові аспекти, такі як професіоналізм, етика, відповідальність та відкритість. Публічний службовець повинен бути компетентним у своїй галузі, дотримуватися високих стандартів поведінки та керуватися інтересами громадян. Також важливо мати відкрите спілкування з громадськістю та демонструвати високий рівень професіоналізму у всіх аспектах своєї роботи.

У світовій практиці публічні службовці завжди перебувають у центрі уваги суспільства. Імідж публічного службовця – обличчя країни. України не є винятком. Публічна служба являє собою правовий та соціальний інститут, метою якого є провадження професійної діяльності із забезпечення цілей та функцій держави на користь суспільства [3]. Як попередньо зазначалося, на імідж публічного службовця впливають багато аспектів: соціальних, психологічних, етичних та правових. Кожен із цих аспектів є важливим для публічного службовця, оскільки відбиває його особисті та професійні якості. Однією з важливих функцій, яку виконують публічні службовці, є посередництво між державою та суспільством. Тому державна служба може бути ефективною лише тоді, коли відносини між суспільством та владою будуть узгодженими та спрямованими на спільні інтереси та проблеми [2]. Це підтверджує важливість формування іміджу державного службовця. Відносини для людей у сфері управління регулюються етикою ділових відносин. В Україні не має офіційного документа, що регламентує етичний аспект діяльності усіх публічних службовців. Але, діяльність службовців окремих видів публічної служби частково має таке правове визначення. Зокрема, Загальні правила етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування [1]. Власне, моральні засади публічних службовців в Україні орієнтуються на норми етикету, прийняті в усьому світі: принципи гуманізму, доцільність дій, повага традицій своєї країни та країн, з якими держслужбовець має ділові контакти. Дотримання моральних та професійних принципів публічної служби, якісне виконання своїх прав та обов'язків, постійний професійний розвиток та особистісне зростання дозволять державному службовцю придбати необхідну підтримку серед населення та покращити свій імідж. Психологічні аспекти іміджу публічного службовця такі як характер, темперамент, здібності, статус людини – основа формування особистості і, як наслідок, іміджу чиновника. На формування іміджу публічного службовця також впливає тип темпераменту. У кожному з типів темпераменту, характеру є свої позитивні та негативні риси. В одній ситуації людина може поводити себе як холерик, а в іншій – як флегматик. Немає

ідеального типу темпераменту публічного управлінця. На імідж службовця можуть впливати такі показники, як культура спілкування, мовний етикет, поведінка, стиль одягу. Це одні з основних складових іміджу. Але, існують і додаткові складові, які не завжди помітні, проте вносять вагомий внесок у формування іміджу. Додаткові складові іміджу пов'язані з неосновною діяльністю людини: наявність сім'ї, захоплення спортом, ставлення до тварин, хобі. Ці елементи становлять соціальні аспекти іміджу публічного службовця. Безперечно, всі додаткові складові іміджу не замінюють професійних характеристик службовця. Але вони допоможуть людям краще зрозуміти держслужбовця чи публічного управлінця як людину. Адже суспільство орієнтується та цікавиться тими питаннями та проблемами, які їм зрозумілі. Отже, розглянувши базові складові іміджу публічного службовця, переконавшись, що ці питання мають важливе значення для професійного успіху службовців. Наприкінці, варто зазначити, що імідж державного службовця – це цілеспрямований образ, що відображає ділові та людські якості людини, що закріплюється у свідомості людей та безумовно впливає на службову кар'єру.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Загальних правил етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування : Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 05 серпня 2016 р. № **158**. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1203-16#Text> (дата звернення: 05.06.2024.).
2. Іванова Л.М. Шляхи формування позитивного іміджу державного службовця. URL: <http://surl.li/uipha> (дата звернення: 05.06.2024.).
3. Корнута Л.М. Психологічний портрет публічного службовця : особливості впровадження. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Психологія*. **2023**. № **3**. С. URL: <http://psy-visnyk.uzhnu.uz.ua/index.php/psy/article/view/233/318>

Ключові слова: психологія публічного службовця, імідж, управління, етика, компетентність.

Key words: psychology of a public servant, image, management, ethics, competence.

Король Олег Олегович

здобувач 3 курсу кафедри психології та соціальної роботи

Національний університет «Одеська політехніка»

Науковий керівник: кандидат психологічних наук, доцент Кернас А.В.

Одеський національний морський університет

ЕТАПИ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ В ПСИХОЛОГІЇ

Розвиток людини - це процес кількісних та якісних змін, який охоплює становлення людини в біологічному, психічному та соціальному плані

Розвиток людини характеризується фізичними (морфологічними, біохімічними, фізіологічними), психічними змінами (появою новоутворень, нових механізмів, нових процесів, нових якостей), розширенням та поглибленням взаємозв'язків різних властивостей особистості, новим рівнем функціонування та формування психологічних стратегій рішень особистих, професійних, соціальних проблем, цілісністю, інтегративністю тощо.

За якими відбувається розвиток, розуміння рушійних сил розвитку, джерел, закономірностей та його етапів, ролі кризових періодів в житті людини, можливостей прискорення процесу розвитку тощо. Перше, з чим стикаються при вивченні психічного розвитку людини, це проблема співвідношення в ньому біологічного та соціального.

Представники біогенетичного підходу кладуть в основу розвитку особистості біологічні процеси дозрівання організму. Сам процес розвитку трактується основним чином як дозрівання, стадії якого універсальні. Якщо